

Käytettävissä olevien tietojen perusteella ei voida osoittaa, että golfkentän rakennushanke vaikuttaisi huomattavasti Natura 2000 -alueeseen.

Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelemisesta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽³⁾ 6 artiklan säännöksiä on sovellettava vain siinä tapauksessa, että hankkeella olisi huomattavia vaikutuksia Natura 2000 -alueeseen

Mitä tulee mahdollisen yhteisön rahoituksen hakemiseen Euroopan aluekehitysrahastosta, komissiolla ei ole mitään tietoa jäsenvaltioiden valitsemista yksittäisistä hankkeista.

Näin ollen komissiolla ei ole mitään tietoa tästä hankkeesta. Koska ei ole ollut mahdollista määrittää tämän vapaa-ajan alueen tarkkaa sijaintia, komissio pyytää Espanjan viranomaisilta lisätietoja hankkeen mahdollisista vaikutuksista erityisesti Natura 2000 -alueeseen sekä sen mahdollisesti saamasta yhteisön rahoituksesta.

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985.

(²) EYVL L 73, 14.3.1997.

(³) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2003/C 268 E/044)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3545/02

esittäjä(t): Michel-Ange Scarbonchi (GUE/NGL) komissiolle

(11. joulukuuta 2002)

Aihe: Eurooppalaisen rannikkovartioston perustaminen

Erikan haaksirikon jälkeen tapahtunut Prestige-öljytankkerin uppoaminen 19. marraskuuta 2002 ja sen aiheuttama öljyvuoto Galician rannikon edustalla Espanjassa ovat osoitus merellä liikennöivien alusten valvonnan ja tarkkailun räikeästä puutteesta.

Komission on reagoitava mahdollisimman nopeasti tällaisiin ekologisiin katastrofeihin. Malagassa pidetyssä Ranskan ja Espanjan huippukokouksessa tehty päätös rajoittaa Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen 56 artiklan mukaisesti vaarallisimpien öljytankkereiden pääsy yksinomaiselle talousalueelle 200 meripeninkulmaan (360 kilometriin) rannikosta herättää toivoa.

Öljyvuodon asianomaiselle väestölle ja paikallisille yhteisöille synnyttämä dramaattinen tilanne sekä sen ympäristölle ja kalastuksen ja matkailun kaltaisille taloudellisille toiminnoille aiheuttamat seuraukset edellyttävät, että Euroopan tasolla määritellään riskituotteiden kuljettamista koskevat uudet säännöt ja valvontatoimet.

Ennalta varautumisen periaate merkitsee todellisen eurooppalaisen meripoliisin perustamisen harkitsemista. Rannikkovartioston perustaminen mahdollistaisi merenkulkusäännösten noudattamisen tehokkaamman valvonnan.

Tämän uuden hallintoyksikön puolesta puhuu lukuisia seikkoja. Euroopan parlamentti voisi huolehtia sen valvonnasta, ja unionin jäsenvaltioiden merenkulkuviranomaiset olisivat vastuussa siitä. Tällä tavoin Euroopan unionin laajenemisen aattona lähetettäisiin vahva viesti merten puolesta. Mitä mieltä komissio on asiasta?

Onko komissio valmis esittämään ehdotuksia, jotka olisivat yhteinen perusta merenkulun turvallisuuden puolesta laadittavalle eurooppalaiselle suunnitelmalle ja joissa korostettaisiin liikennöivien alusten tiukkaa valvontaa?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(4. helmikuuta 2003)

Komissio antoi 3. joulukuuta 2002 tiedonannon öljysäiliöalus Prestigen onnettomuuden jälkeen toteutettavista toimista⁽¹⁾. Neuvosto antoi 6. ja 9. joulukuuta 2002 päätelmät, joissa tuettiin komission aloitteita. Aloitteiden tavoitteena oli välttää tämän tyyppisen katastrofin toistuminen ja torjua sen seurauksia.

Meriturvallisuus merkittiin Kööpenhaminassa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston esityslistalle, ja Eurooppa-neuvosto korostaa päätelmissään, että ”Euroopan unioni aikoo määrätietoisesti toteuttaa kaikki tarpeelliset toimenpiteet, jotta vastaavia katastrofeja ei enää tapahtuisi, ja panee tyytyväisenä merkille neuvoston ja komission nopean reagoinnin asiassa”. Lisäksi Eurooppa-neuvosto ”pane tyytyväisenä merkille komission toteuttamat toimet Prestige-aluksen hylystä aiheutuneisiin taloudellisiin, sosiaalisiin ja ympäristöllisiin seurauksiin vastaamiseksi (...) sekä komission aikomuksen selvittää tarve erityisiin lisätoimenpiteisiin. Osana näitä toimenpiteitä tarkastellaan myös vahingonkorvausvelvollisuuteen ja vastaaviin seuraamuksiin liittyviä kysymyksiä.”

Komissio on tietoinen puutteista, jotka liittyvät tiettyihin jäsenvaltioiden merenkulkuviranomaisten toteuttamiin menettelyihin. Komissio onkin muistuttanut jäsenvaltioita niiden tarkastuksiin liittyvistä velvollisuuksista satamavaltioiden suorittaman valvonnan alalla⁽²⁾. Se on pyytänyt niitä rekrytoimaan mahdollisimman pian riittävän määrän tarkastajia, jotta vähintään 25 prosenttia aluksista voidaan tarkastaa, kuten voimassa olevissa yhteisön säännöissä edellytetään.

Samassa yhteydessä komissiolla on ollut tilaisuus esittää kysymyksiä tietyissä jäsenvaltioissa tai tietyissä satamissa suoritettujen tarkastusten vähäisestä määrästä. Lisäksi se nostonut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskaa ja Irlantia vastaan, koska ne eivät noudata tarkastuksissa 25 prosentin vähimmäismäärää.

Komissio katsoo, että viimeaikaisten tapahtumien perusteella on oikeutettua tuoda esiin kysymys eurooppalaisen rannikkovartioston perustamisesta, koska sen avulla voidaan tehokkaasti torjua saastumiseen liittyviä riskejä ja säilyttää merenkulun turvallisuus.

Euroopan meriturvallisuusvirasto perustettiin 27. kesäkuuta 2002 annetulla parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1406/2002⁽³⁾, ja se aloittaa toimintansa lähikuukausina. Sen ensimmäinen tehtävä on yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon tekninen koordinointi. Viraston tehtäviä on tarkoitus lisätä vähitellen.

Viraston keskeisenä tehtävänä on lujittaa jäsenvaltioiden rannikkovartiostoihin kuuluvien viranomaisten välistä yhteistyötä meriturvallisuuden ja saastumisen ehkäisemisen aloilla. Kysymystä siitä, onko seuraava vaihe eurooppalaisen rannikkovartioston perustaminen, on tarkasteltava virastosta saatujen kokemusten perusteella ja arvioitava kaikkien asiaan liittyvien osapuolten kanssa.

⁽¹⁾ KOM(2002) 681 lopullinen.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 95/21/EY, annettu 19. kesäkuuta 1995, alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) (EYVL L 157, 7.7.1995).

⁽³⁾ EYVL L 208, 5.8.2002.

(2003/C 268 E/045)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3617/02

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(16. joulukuuta 2002)

Aihe: Uudet vaihtoehdot Euroopassa väestöryhmien integraation edistämiseksi ja erillisten elinympäristöjen aiheuttamien ongelmien ratkaisemiseksi

1. Onko komissio tietoinen, että useiden jäsenvaltioiden (Saksan, Ranskan, Yhdistyneen kuningaskunnan, Alankomaiden ja Belgian) kaupunkeihin on viime vuosikymmeninä asetunut asumaan paljon Euroopan ulkopuolelta tulleita ihmisiä siirtomaiden itsenäistyttyä ja valtioiden tarvitessa työvoimaa? Uudet asukkaat ovat kasvaneet kielellisessä, kulttuurisessa ja uskonnollisessa ympäristössä, joka poikkeaa heidän uudesta asuin- ja työympäristöstään. Uusien asukkaiden integraatioon ei ole kiinnitetty riittävästi huomiota pitkään aikaan, sillä viranomaiset, yritykset, oppilaitokset ja vuokranantajat ovat olettaneet, että heidän oleskelunsa olisi vain väliaikaista.

2. Onko komissio tietoinen, että kysymyksessä 1 esitetyn tilanteen seurauksena on syntynyt kouluja ja asuinalueita, joissa valtaosa on maahan muuttaneita, sellaisten koulujen ja asuinalueiden rinnalle, joissa ei ole juuri lainkaan muualta tulleita? Näin ollen ensimmäisen sukupolven maahanmuuttajat eivät osaa riittävästi asuinmaansa kieltä eivätkä tunne käyttäytymissääntöjä. Heidän lapsillaan, jotka ovat syntyneet ja